

Marianne Bløndal har "hundesyge"

Hundepension, træningscenter og kennel i Skævinge

Skævinge: - Du skal bare sige til, når du vil have den igen, siger Marianne Bløndal mens hendes knap et halvt år gamle franske bulldog-hvalp Cirkeline sejrstolt vimser af sted med journalistens blok i munden og slet ikke ligner én, der har lyst til at aflevere den til dens rette ejermand.

Med et par kommandoer får hun hurtigt Cirkeline til at slippe blokken. Marianne Bløndal kan nemlig bare det der med hunde, og det har hun altid kunnet.

- Siden jeg var ganske lille, har der været noget mellem hunde og mig. Jeg kan ikke forklare det, men vi forstår hinanden på et eller andet plan. Det fungerer, siger Marianne Bløndal, der som ung gerne ville have været dyre-sygeplejerske, men ikke fik lov til at gå i gang med den dengang meget ustrukturerede uddannelse af sine forældre.

I stedet begyndte hun at studere til menneskesygeplejerske, men sprang fra uddannelsen for i stedet at tage job på Hillerød Dyrehospital. Da hun blev gift og fik barn, blev hun hjemmegående, og selv om skæbnen senere førte hende til et job som distriktssekretær ved Tisvilde Skovdistrikt, har hun altid beskæftiget sig med hunde i sin fritid. Nu vil hun gøre interessen for hunde til sin levevej.

På Regnholmvej 1 ved St. Lyngby har hun sammen med sin mand Poul Hansen, der er narkohundefører, startet "Kennel Pimpernels

Hundetræningscenter og Pension", hvor hun både avler, træner og tager hunde i pension eller dagpleje.

Plads til at røre sig

Marianne Bløndal er 51 år, men en meget alvorlig trafikulykke i 1987 har givet hende nogle tilbagevendende rygproblemer, så hun efter 21 år i Tisvilde Skovdistrikt til sidst måtte erkende, at hun ikke kunne klare at have siddende arbejde og stoppede på arbejdsmarkedet.

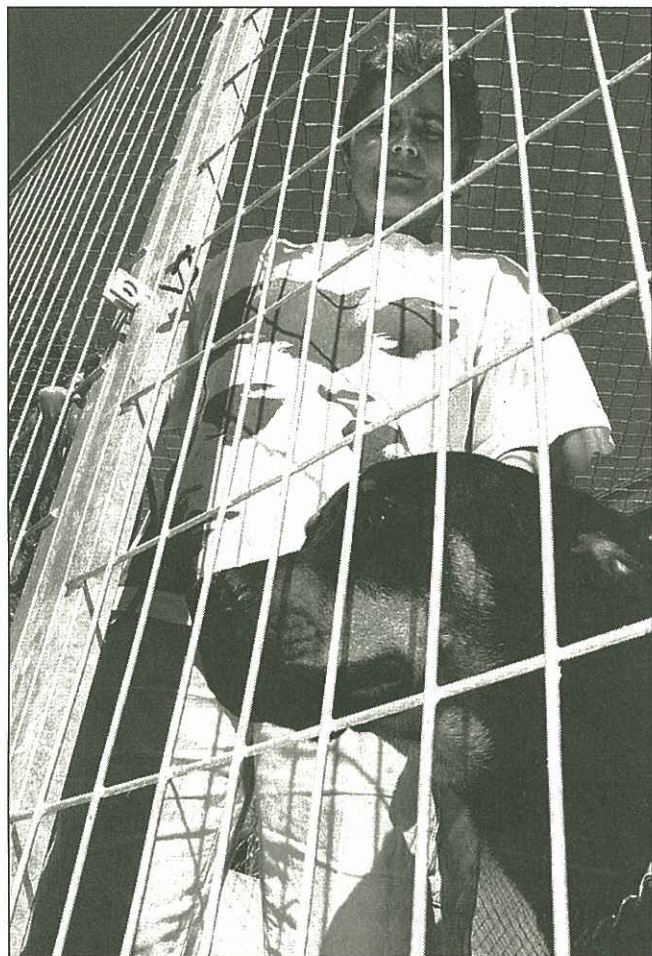
- Så valgte vi at sige, at så gør vi noget helt andet, siger Marianne Bløndal, og da både hun og manden med Marianne Bløndals egne ord er "utroligt befængt med hundesyge", så blev det det.

Lillejuleaften rykkede parret ind på gården på Regnholmvej, og her har de nu plads til cirka 20 hunde i pension, og regner med at lave bokse, så de kommer op på at have plads til 30-40 stykker.

- Vi vil lave en hundepension på sådan en måde, hvor vi i hvert fald synes, at her ville vi også godt lade vores egne hunde gå, så vi har lavet boksene væsentligt større end det, vi har set andre steder, og med frie udenomsforhold, så de kan gå ud på en pænt stor terrasse. Desuden har vi et heget område, så de kan komme ud og få en løbetur, siger Marianne Bløndal, der synes, at hundene også skal være glade for at komme på ferie, mens deres mennesker er det.

- Hvis en hund ikke er syg, så skal den ikke bare være burhøne eller burhane i den tid, de tager på ferie. Det skal også være noget, hunden synes er rart, mener hun.

Hun oplyser, at hundene

Marianne Bløndal har også påtaget sig at skaffe denne 10 måneder gamle schæfer/rottweiler-blanding et nyt hjem. Rollo kan ikke lide at være alene hjemme, men ellers er han en glad og kærlig hund. - Han skal have et nyt hjem hos nogen, der gider træne og ved, at han er en brugshund, siger Marianne Bløndal.

Foto: Allan Nørregaard

kommer ud i hvert fald 4-6 gange i døgnet. Alle unge hunde er ude at løbe et par timer om dagen, og som en særlig service bliver der gået tur med gamle hunde. Hvis Marianne Bløndal på forhånd ved eller kan se, at to hunde særligt godt kan lide hinanden, får de også lov at gå sammen i en boks.

- Jeg kan hurtigt lure, hvem der kunne have lyst, men jeg sætter dem kun sammen efter aftale med ejerne og som regel han og tæve, siger Marianne Bløndal, og peger på labradoren Robin, der bor sammen med sin Bordercollie-veninde Kiki.

- De er så glade for hinanden, og deres tid her er langt bedre, end for den hund, der sidder og er ked af det, mener hun.

Træner sporhunde

Udover hundene i pensionen har parret for tiden 15 hunde i privaten, hvor Marianne Bløndal fortrinsvis opdrætter labradorhvalpe og blandt andet har stor erfaring med at træne narkohunde, bombehunde og schweiss-hunde, der kan finde såret vildt.

Hun kan hurtigt se, om en hund har et specielt talent for at gå spor, og hvis den har det, starter hun med at træne den allerede, når den er 17 dage gammel. Hun har nemlig en teori om, at en hund kan huske de dufte, den er blevet påvirket af som hvalp, i hele sin levetid, og selv om man også kan lære den at spore på et senere tidspunkt, så er det meget nemmere, hvis man begynder, når den er helt lille. Beviset har hun i tre-årige Laura, der som den eneste narkohund, Marianne Bløndal kender på verdensplan, er blevet færtpræget lige fra fødslen. I en alder af bare otte uger kunne hvalpen finde narko.

- Der er mange, der har grinet af mig gennem årene, men det gør de ikke mere, konstaterer Marianne Bløndal, der også afretter og træner adfærdsvanskelige hunde, som hun godt forstår, der bliver flere og flere af.

- Hunde i dag bliver holdt under kunstige forhold. Vi overpylrer dem, og glemmer, at de er rovdyr, mener hun.

Arbejdet i hundepensionen, der for tiden er fyldt helt op, betyder, at Marianne Bløndal er i gang fra halvsjeks-seks om morgenen til elleve-halvtolv om aftenen, men på trods af de lange arbejdsdage glæder hun sig over at kunne få lov at arbejde med det, der altid har interesseret hende.

- Vi er gået i hundene, konstaterer hun med et smil.

Marianne Bløndal med nogle af sine egne hunde. I løbegården bag ved ses Robin og Kiki, der er så glade for hinanden, at de får lov til at bo sammen, mens de er i pension.

Foto: Allan Nørregaard